

Η πολιτική συλλογικότητα **“Άλλα Ρούχα”** απαρτίζεται από εργαζόμενους, άνεργους, νέους και συνταξιούχους και ιδρύθηκε πριν από τρία περίπου χρόνια.

Συμβάλλοντας στο διάλογο για την ιδρυτική συνδιάσκεψη της ΛΑΕ, είχαν καταθέσει **“πρόταση για την αναγκαία παρέμβαση στη συγκυρία των αριστερών, σοσιαλιστικών, κομμουνιστικών, απελευθερωτικών, κινηματικών δυνάμεων”**, όπως την ονόμασαν (μπορείτε να τη διαβάσετε στο μπλογκ των **“Άλλων Ρούχων”**, πατώντας στο λινκ που υπάρχει στο τέλος της ανάρτησης).

Τη Δευτέρα 8 Απρίλη 2019, δημοσιοποίησαν κείμενο αποχώρησης από τη ΛΑΕ στο οποίο ασκούν κριτική στη ΛΑΕ αλλά και **“στο σύνολο σχεδόν των μέχρι σήμερα οργανωμένων δυνάμεων της υπόλοιπης Αριστεράς”**, όπως αναφέρουν.

Ο τίτλος **“Άλλα Ρούχα”**, είναι εμπνευσμένος από τα λόγια της ταινίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου **“Το Βλέμμα του Οδυσσέα”**:

*Όταν γυρίσω, θα γυρίσω με τα ρούχα και τ' όνομα ενός άλλου.
Κανείς δε θα με περιμένει. Κι αν δε με γνωρίσεις και πεις
«Δεν είσαι εσύ», θα σου δώσω σημάδια, να πιστέψεις.*

Θεωρούν ότι τα κίτρινα γιλέκα τους δικαιώνουν (ακόμα και κυριολεκτικά). Διαβάστε στη σχετική ανακοίνωσή τους, τούς κύριους λόγους που τους αναγκάζουν να θέσουν τα «Άλλα Ρούχα» εκτός ΛΑΕ. Αυτό γίνεται, σημειώνουν χαρακτηριστικά, **“ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε «εντός» των στόχων και της πολιτικής που πιστεύουμε, και παλεύουμε, ότι εξυπηρετεί τα εργατικά συμφέροντα και τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.”**

“Ήμασταν και παραμένουμε, με όποιες δυνάμεις και δυνατότητες έχουμε, στο πλαίσιο μιας προσπάθειας το επαναστατικό άρωμα, η «απόλυτη» δημοκρατία και η κοινωνικοποίηση της πολιτικής να αποτελέσουν τη «νέα μόδα» στη σκέψη, και τη δράση των κοινωνικών και

πολιτικών δυνάμεων και αγωνιστών”, προσθέτουν.

Κείμενο αποχώρησης των «ΑΛΛΩΝ ΡΟΥΧΩΝ» από τη ΛΑΕ

Με την παρούσα δημόσια ανακοίνωσή μας, όσοι συγκροτούμε την ομάδα των «**ΑΛΛΩΝ ΡΟΥΧΩΝ**», γνωστοποιούμε την απόφασή μας **να αποχωρήσουμε από τη ΛΑΕ** και φυσικά από τις θέσεις αντιπροσώπων, συντονιστών και μελών του Πολιτικού Συμβουλίου.

Η ΛΑΕ, όπως δυστυχώς και σχεδόν το σύνολο των μέχρι σήμερα οργανωμένων δυνάμεων της υπόλοιπης Αριστεράς **δεν έχει κατορθώσει ν’ «αλλάξει ρούχα»**.

Όλος ο αριστερός χώρος κινείται είτε ως «απόνερα» του ΣΥΡΙΖΑ, είτε ως «ΣΥΡΙΖΑ-2», είτε ως «αντιΣΥΡΙΖΑ-2» κι έχοντας εξαντλήσει τα ιστορικά «καύσιμα» όλων των αποχρώσεων του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος του 20ου αιώνα αλλά και τα αγωνιστικά της 1ης μνημονιακής περιόδου 2010-2015, απομακρύνεται διαρκώς από τα κοινωνικά στρώματα που θίγονται από τη μνημονιακή βαρβαρότητα αλλά και από την αέναη (έως το 2061) αγριότητα της δήθεν «μεταμνημονιακής κανονικότητας».

Τα εργατικά στρώματα, οι κατεστραμμένοι και περιθωριοποιημένοι της μνημονιακής επέλασης και κυρίως η νεολαία, **δεν βλέπουν τα συμφέροντά τους, δε νοιώθουν τον εαυτό τους** στη δράση και στις πολιτικές αυτής της Αριστεράς.

Μια Αριστερά χωρίς ενσυναίσθηση, δε μπορεί να ξανακοινωνικοποιηθεί και να βρει νήματα σύνδεσης στις σύγχρονες κι επιτακτικές ανάγκες των «από κάτω» κοινωνικών στρωμάτων αλλά και των εργαζομένων σε δημιουργικές και σε επιστημονικά και τεχνολογικά, επαναστατικές παραγωγικές δραστηριότητες.

- Η **παντελής απουσία δημοκρατίας**, η χρησιμοποίηση όποιων κομματικών-μετωπικών διαδικασιών μόνο για τη δημιουργία «νομιμοποιητικής» βάσης μιας ηγετικής ομάδας και μιας, εν πολλοίς προαποφασισμένης, πολιτικής γραμμής.

(Όλο το 2018 το ΠΣ συνεδρίασε μόλις δύο φορές, στις 18-03-2018 και κατόπιν στις 02-12-2018).

- Η **άρνηση** ακόμα και τυπικής **ενημέρωσης** του Πολιτικού Συμβουλίου, για τα **οικονομικά στοιχεία** της ΛΑΕ, παρά τις επανειλημμένες απαιτήσεις μας.
- Η συνεχιζόμενη **«λογοκρισία»** κειμένων και ανακοινώσεων καθώς και η αντιδεοντολογική χρήση δημοσιευμάτων από ιστοσελίδες του χώρου.
- Η εμμονή σε μια **«από τα πάνω»** δημιουργία μετώπου (τη στιγμή που «από τα κάτω» υπάρχει διαρκές φυλλορρόημα) με ομολογημένο, και μόνο, σκοπό την είσοδο στη βουλή (μα ήταν στη βουλή, ακόμα και στην κυβέρνηση, οι 30 βουλευτές που συγκρότησαν αρχικά τη ΛΑΕ, όταν εκδηλώθηκε ανοιχτά η μνημονιακή μεταστροφή του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να την αποτρέψουν).
- Η συμμετοχή στο κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς είναι θετική αλλά χωρίς να γίνεται προσπάθεια μετατροπής του σε ένα αποενοχοποιητικό κίνημα για το δικαίωμα της **«αξιοπρεπούς κατοικίας για όλους»**.
- Η λογική του «εθνικού νομίσματος» ως πανάκειας για κάθε πρόβλημα και όχι σαν αναγκαίας ρήξης με την κυρίαρχη συστημική πολιτική εξυπηρέτησης του κεφαλαίου, για την εφαρμογή μιας πολιτικής λαϊκής ανεξαρτησίας και εργατικής κυριαρχίας.
- Η **υποβάθμιση του GRexit στόχου** στη μοναδική χώρα της ΕΕ που το αντί ΕΕ κίνημα έχει, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, σαφώς αριστερό πρόσημο, αφήνει χώρο σε ακροδεξιά καπηλεία τέτοιων εξελίξεων στο μέλλον.
- Η προσπάθεια ενοποίησης δυνάμεων κάτω από μια αντιρατσιστική, αντιφασιστική, αντιεθνικιστική, αντιπολεμική ομπρέλα λόγω του υπαρκτού πολεμικού και ακροδεξιού

κινδύνου είναι **αναγκαία μεν, ανεπαρκής δε** για να στηρίξει τα εργατικά, νεολαιίστικα και περιθωριοποιημένα τμήματα που έχουν ανάγκη **ενός ρεαλιστικού οικονομικού και κοινωνικού οράματος**, βελτίωσης της ζωής τους ΣΗΜΕΡΑ. Και που θα αντιπαρατίθεται έτσι στο πραγματικό υλικό υπόστρωμα που εδράζονται και αναπτύσσονται οι διαφόρων εκφάνσεων ακροδεξιοί κίνδυνοι.

- Η άρνηση προβολής ως κύριας επιλογής μιας πολιτικής παραγωγικής ανασυγκρότησης με **άμεση δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου** (άμεση εφαρμογή του δωρου με ταυτόχρονη μείωση όλων των παραμέτρων εβδομαδιαίου, ετήσιου και δια βίου χρόνου εργασίας) και **μεταβολή όλων των όρων που συγκροτούν το εργασιακό μοντέλο υπέρ των δυνάμεων της εργασίας** υποκρύπτει την αποδοχή της αναπτυξιολαγνείας ως δρόμο παραγωγικής ένταξης για τους ανέργους και οικονομικής ανάκαμψης για τα μισθωτά στρώματα.

Είναι μερικοί από τους κύριους λόγους που μας αναγκάζουν να θέσουμε **τα «Άλλα Ρούχα» εκτός ΛΑΕ**. Ωστε να μπορέσουμε να μείνουμε **«εντός» των στόχων και της πολιτικής** που πιστεύουμε, και παλεύουμε, ότι εξυπηρετεί τα εργατικά συμφέροντα και τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.

Η ταύτιση σκοπού και μέσου έχει προκαλέσει ολέθρια αποτελέσματα στην πορεία του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος. Όπως και στην προσωπική και πολιτική ζωή πολλών αγωνιστών. Δεν είναι το (όποιο) κόμμα **πάνω απ' όλα. Είναι ο σκοπός και κυρίως οι άνθρωποι και η κοινωνία.**

Ήμασταν και παραμένουμε, με όποιες δυνάμεις και δυνατότητες έχουμε, **στο πλαίσιο** μιας προσπάθειας το επαναστατικό άρωμα, η «απόλυτη» δημοκρατία και η κοινωνικοποίηση της πολιτικής να αποτελέσουν τη «νέα μόδα» στη σκέψη, και τη δράση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων και αγωνιστών. Θα συμβάλλουμε ενεργητικά και δυναμικά στη συγκρότηση ενός ρεύματος που θα απαιτήσει και θα επιβάλει ΤΩΡΑ (ξεφεύγοντας από την αέναη ανάλυση και δήθεν προετοιμασία ΠΡΙΝ ή την εξαντλητική εκτίμηση ΜΕΤΑ, τις κρίσιμες πολιτικές στιγμές) **ένα πρόγραμμα δημοκρατικής αναδιοργάνωσης της ελληνικής κοινωνίας προτάσσοντας με σαφήνεια τα συμφέροντα των «από κάτω», προς όφελος όλων των ανθρώπων.**

Η μη αναμενόμενη και μη σχεδιαζόμενη εξέγερση των **ΚΙΤΡΙΝΩΝ ΓΙΛΕΚΩΝ** στην καρδιά της

Ευρώπης επιβεβαίωσε ακόμα και κυριολεκτικά ότι μόνο με **«ΑΛΛΑ ΡΟΥΧΑ»** (σε ενδύματα, αιτήματα, στόχους, διάρκεια και μορφές) μπορούν να υπάρξουν οι λαϊκές εξεγέρσεις του ΠΑΡΟΝΤΟΣ. (Του μέλλοντος θα τις κάνουν άλλοι και αλλιώς).

Αθήνα, 07 Απριλίου 2019

Πηγή: allarouxa.wordpress.com